

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

14. Miserunt ad eos Petrum & Ioannem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

bat in doctrina Philippi. Sed hæc verissima sunt, & decepit se ipsum Caluinus. Omnes sanè falli possunt tam de se ipsis quam de alijs quo ad verum fidei doctum. Sed Scriptura falli non potest, quæ dixit Simonem credidisse, sicut homines falli possunt, existimantes vel se ipsos vel alios credere, qui verè non credunt, sed putant se credere. Deinde si Simon conscientię suę sensu ad doctrinam Euangelij recipiédam cogitur, quæro à Caluino, hic conscientie sensus in Simone vnde ortum accepit, nisi à sola Dei gratia cor eius & conscientiam mouente? Neque enim intellectus Simonis Angelicus erat, ut ex rerum diuinarum evidenti scientia cogi & convinci possit. Fuit ergo ille sensus conscientiae supernaturalis gratia effectus, & veri nominis fides qua credit Philippo: tametsi cum illa fide perfectionis fundamentum & vera Dei dilectio suique abnegatio coniuncta fortasse non esset: quamquam & illa adesse potuit, posteaque amitti.

14 Miserunt ad eos Petrum & Ioannem.

SVUM HIC VENENUM ASPERGIT CALUINUS:
Quod narrat Luca: missum à reliquis Petrum fuisse, hinc colligi potest, non exercuisse in collegas imperium, sed ita excelluisse inter eos, ut tamen corpori subesset ac pareret. Responde breuiter, nec imperium in collegas Petrum aut successores eius, sed legitimam authoritatem

Petri
quomo-
do ab alijs
missus.

F 4 exercere;

exercere; nec ideo Petrum corpori magis
subiectum fuisse quia ab illo missus fuerat,
quam aut Filius Dei Patri, aut Spiritus S.
Patri ac Filio subiectus dici potest, quia
Patre Filius, & ab utroque Spiritus Sanctus
in hunc mundum missus est: neutra missio
vel ab imperio quasi à maiore, neque à con-
filio quasi à sapientiore, sed utraque à com-
muni & mutua voluntate profecta est. Hac

In principiis de re alio in loco plura disputauit.

fidei lib. 6

cap. 14.

15. *Qui cum venissent, (Petrus & Ioannes) ora-
uerunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum
Sanctum. 16. Non dum enim in quenquam illorum
venerat, sed baptizavit etiam erant in nomine
Domini Iesu. 17. Tunc imponebat manus su-
per illos, & accipiebant Spiritum Sanctum.*

Sactamē-
tum con-
firmatio-
nis latē
astruitur
& defen-
ditur.

DEsribitur his verbis alterum Ecclesia
Christianæ Sacramentum à baptismo
distinctum, quod ab effectu quidem confir-
matio vocatur, ut in epist Melchiadis Papa
ante annos 1200. in Concil. Aureliano can-
3. ab Eusebio Emisseno in sermon. de Pen-
tecoste, à Diuino Bernardo in vita S. Malachia,
& à posterioribus Concilijs ac Patri-
bus omnibus. Vocabulo tamen aquiuia-
lenti veteres omnes usi sunt. Nam à B. Cy-
priano in Epistol. ad Iubaianum vocatur
Signaculum Dominicum consummans: ab Ambros.
de Sacram. lib. 3. cap. 2. *Spirituale signaculum*
perficiens: à Dionysio Areopag. Eccles. Hie-
rarch.